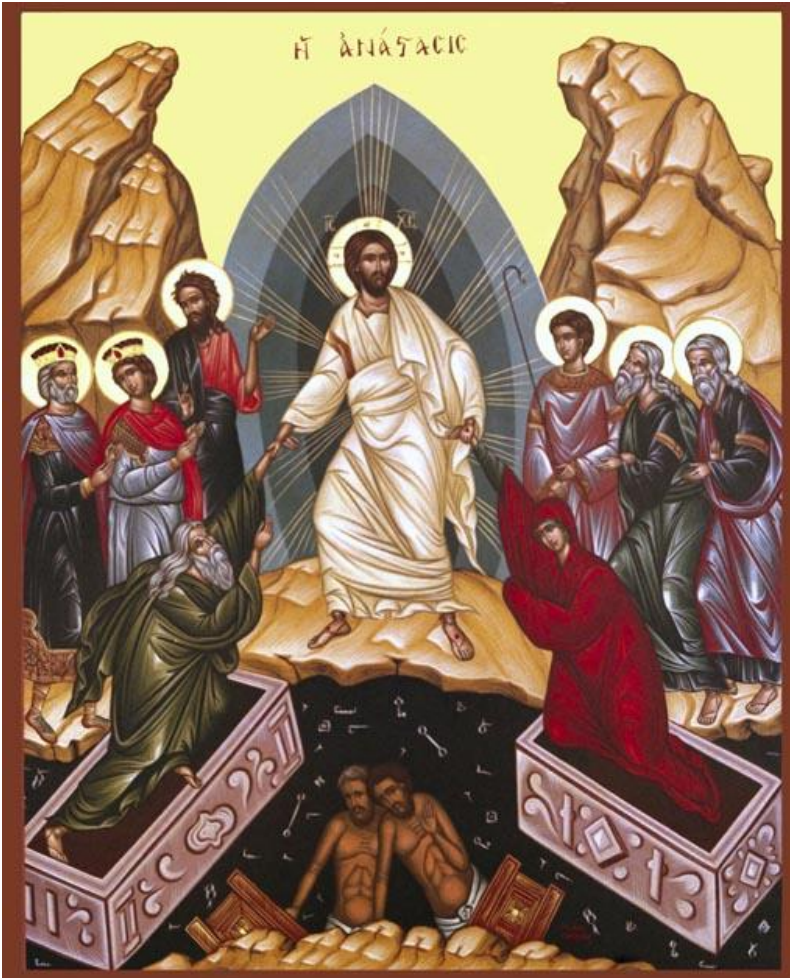

**Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 5/6 november 2022.
Tweëndertigste zondag door het jaar. ¹**

Wat zegt Jezus over het eeuwige leven?

Juist in dit jaargetijde van herfst en naderende winter staan wij stil bij de eindigheid van het aardse bestaan en gaan onze gedachten uit over de grenzen heen van ons bestaan.

Wat zegt Jezus over het leven voorbij die grens?

Het is geen voortzetting ergens anders van het aardse leven.

Alles is nieuw.

Er is geen huwelijk meer.

Zij zijn geen echtgenoten meer, zij huwen niet en worden niet uitgehuwelijkt.

Zij zijn allen kinderen van God.

¹ 2 Makkabeeën 7, 1-2.9-14; 2 Tessalonicenzen 2, 16-3,5; Lucas 20, 27-38

In de dramatische eerste lezing hoorden wij over dappere broers. Zij hielden stand in de tweede eeuw voor Christus, een tijd van grote vervolging door de staatsmacht, die verering eiste van alle mensen.

De staat gaf geen ruimte gaf voor een persoonlijke geloofsovertuiging. Dat zien we ook nu nog wel: denk aan China, Noord-Korea: alleen de staatsideologie moet aangehangen worden.

Deze standvastige moeder en haar kinderen verdroegen al het onrecht en elke foltering, omdat zij hun hoop en hun hart gericht hielden op de verrijzenis tot een nieuw leven.

Jezus spreekt heel mooi en veelbelovend over het leven na dit aardse bestaan. De aardse gebruiken en dwingende wetten gelden niet meer, zoals voor die arme vrouw, - door Sadduceeën, mensen die niet geloofden in de verrijzenis van de doden, ten tonele gevoerd. Zij is niet meer dan een naamloos object. Haar leven staat alleen in het teken van het voortbrengen van een erfgenaam van haar man. Een bizarre situatie, die iets zegt over de positie van de vrouw in die tijd en eerlijk gezegd hier en daar ook nog in onze tijd.

Jezus ziet ernaar uit dat deze verschrikkelijke toestand voor mensen voorbij zal zijn. Hij bevrijdt die vrouw en die verschillende haar toegewezen mannen uit de beklemming. "Zij zijn als engelen; en, als kinderen van de verrijzenis, zijn zij kinderen van God." Zij stijgen uit boven wat gezagsdragers, overheden, ideologieën en niet zelden ook godsdiensten en hun leiders van mensen willen maken.

Dat is het visioen, dat is het geloof van Jezus.

Het belangrijkste argument voor de verrijzenis haalt Jezus uit de Tora, de eerste vijf bijbelboeken, de enige geschriften die de sadduceeën, zijn gesprekspartners, wél serieus nemen.

"Dat de doden verrijzen, heeft ook Mozes aangeduid waar het gaat over de braamstruik, doordat hij de Heer noemt: de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob".

Hij is dus een God van *mensen*.

Geen abstracte autoriteit die hoog boven de wolken of het universum wilde blijven. Hij wilde vriendschap, verbond met de mensen. Hij verbond zich met Mozes bij de brandende braamstruik. *Uit liefde* daalde Hij af naar zijn verdrukke volk. Hij zond ons zijn Zoon, om ons leven te delen en te verlossen uit de beklemmende greep waarin mensen, culturen en godsdiensten elkaar gevangenhouden.

Hij trekt met mensen mee, met Abraham, Isaäk en Jakob, met u, met jou en met mij, mensen met een eigen, unieke naam.

In de afgelopen week hebben wij Allerzielen gevierd, de dag van gebed voor onze doden. Voor God zijn allen levend. Een bijzonder moment in de viering van Allerheiligen en Allerzielen is daarbij het noemen van talloze namen van onze dierbare doden. De wereld van ons, die op aarde leven, komt samen met de wereld van de doden. Wij beleven de gemeenschap van de heiligen, de kinderen van de verrijzenis.

Voor de eeuwige God zijn allen levend.

In Hem mogen wij ons, levenden hier op aarde, samen met onze geliefden en allen die op aarde *hebben* geleefd, één weten, één gemeenschap van de heiligen, waarin wij nu al mogen leven en waarin wij elkaar weer zullen ontmoeten, als kinderen van de verrijzenis. Amen.

pastoor Nico van der Peet